

Friends of the Earth Middle East

סינגור חוצה-גבולות למקבלי החלטות בישראל פלסטין וירדן בנושאי מים משותפים

EU Partnership for Peace

«סינגור תוצה-גבולות למקבלי החלטות» הינו פרויקט חדש של «ידידי כדור הארץ והמזרח התיכון» הפועל במקביל בישראל, פלסטין וירדן

מטרת הפרויקט

מטרת הפרויקט להעלות על סדר היום של נבחרים ציבור ומקבלי החלטות בישראל, פלסטין וירדן את הצורך במציאת פתרונות ברי-קיימא לאיומים הניצבים בפני משאבי המים המשותפים באזורינו. בפועל, הפרויקט מפגיש לראשונה תושבים מקהילות השוכנות משני עברי הגבול, כדי להעלות ביחד בפני מקבלי החלטות את הצורך בהקמת מנגנונים משותפים (ישראליים-פלסטיניים ו/או-ירדניים) לניהול משותף של אגני המים המשותפים: אקוויפר ההר ואקוויפר החוף; נחלים חוצי-גבולות, נהר הירדן וים המלח.

«קול קורא» מהשטח אל מקבלי החלטות

ייחודו של הפרויקט בכך שהוא חותר להעברת מסר זה לא בדרכי שתדלנות מקובלות, אלא בכך שהוא מעניק לתושבים החיים בסמוך למקורות המים המשותפים הזדמנות ללמוד על בעיות המים המקומיות בראייה אזורית, ומקנה להם כלים לקידום של פתרונות חוצי-גבולות. כך, ניתנת במה לחקלאים, מורים ותושבים אחרים מ-25 קהילות בישראל, פלסטין וירדן, להביע את קולם ודאגתם לעתיד משאבי המים המשותפים, באמצעות פגישות עם נבחרים ציבור ומקבלי החלטות ברמה הלאומית, וכן בפני התקשורת.

בעיות מים מקומיות, פתרונות אזוריים

בשלב הראשון, גובשו קבוצות קטנות של אזרחים מודאגים, בקהילות בהן פועל ארגון «ידידי כדור הארץ המזרח התיכון» (שמונה בישראל, תשע

בפלסטין, שמונה בירדן). חברי כל קבוצה לומדים על בעיות המים הנוגעות להם, ואיך אלו קשורות בבעיות המים של שכניהם שמעבר לגבול. כך נוצרת זיקה בין הבעיות המקומיות למצב המים האזורי. פעילות זו כוללת ביקורים הדדיים בקהילות משני עברי הגבול וביקורים משותפים באתרי מים חשובים באזור. באמצעות סוגיות המים המקומיות שכל קבוצה מזהה, ניתן לזהות אתגרים משותפים המאפיינים את משאבי המים המשותפים באזור כולו, והצורך בפתרונות חוצי-גבולות. הפרויקט מעלה זיקה זו -בין בעיות מים מקומיות לפתרונות אזוריים- בפני התקשורת, נבחרים ציבור ומקבלי החלטות בכל שלושת המדינות.

יעדי הסינגור

הפרויקט מבקש לקדם שני מסרים עיקריים:

1. כדי להבטיח את הקיימות של משאבי המים השבריריים באזורינו, יש להקים מינהלות לניהול משותף של אגני המים המשותפים: מינהלות תלת-לאומיות (ישראל-ירדן-פלסטין) לצורך שיקום נהר הירדן הדרומי והצלת ים המלח, ומינהלות דו-לאומיות (ישראל-פלסטין) לצורך מניעת הזיהום ושאיבת-היתר המתמשכת באקוויפר ההר (משותף לגדה המערבית וישראל) ואקוויפר החוף (משותף לישראל ורצועת עזה).
2. ישנו צורך בחלוקה שיוויונית יותר של משאבי המים המשותפים הישראליים-פלסטיניים, ובכלל זה הגדלה מיידית של כמות המים השפירים הזמינה לצורכי שימוש ביתי לפלסטינים. במסגרת ההסדר הנוכחי, ישראל מחזיקה, הלכה למעשה, בזכות וטו על היקפי ההפקה, שואבת עד 80% ממימי אקוויפר ההר, ומונעת מן הפלסטינים גישה לנהר הירדן. עקב כך, לפלסטינים, מצידם, אין עניין רב במניעת זיהומם של משאבי מים משותפים אלו.